

PUNICA GRANATUM L.

FAMÍLIA: puniceae

ORIGEN: des dels Balcans fins l'Himàlaia

Nom comú en català: magraner

Nom comú en castellà: granado

Etimologia:

Punica: del terme llatí *punicus*, cartaginès, en referència a l'antiga Cartago, on és molt abundant.

granatum: en referència al tipus de fruit, format per moltes granes.

Port: arbre petit entr 3 i 6 m d'alçada, capçada esfèrica i oberta entre 2 i 3 m amb branques tortuoses i tronc retorçat. A vegades algunes branques presenten espines. En molts casos el trobem amb port arbustiu.

Fulles: caduques, simples, oposades, des d'obovades fins a lleugerament lanceolades, lleugerament carneses, de 3 a 8 cm de longitud, d'un color verd fosc brillant (a) i verd groguenc (r).

Flors: grans i molt ornamentals, de 5 a 10 cm, acampanades, de color vermell viu als mesos de maig i juliol, són solitàries o en grups petits de 2 o 3.

Fruit: baia esfèrica anomanada balàustia, de 10 a 15 cm de diàmetre, amb coberta gruixuda i endurida de color del groc taronja al vermell i amb nombroses llavors envoltades per una polpa comestible rosada.

Escorça: escamosa, de color marró ataronjat.

Curiositats: els seus fruits són comestibles. També subministra importants productes d'aplicació en medicina: de l'escorça de l'arrel s'obté un alcaloide, la pel·letierina, utilitzat per expulsar la tència i altres cucs; el suc del fruit s'utilitza per a curar infeccions de gola; de les flors i fulles se n'obtenen tanins utilitzats com a astringent o per adobar cuir.

Situació: trobem un exemplar interessant en un racó de la plaça de Puigmoltó, també plantat en jardineres a la plaça de la Constitució o a les mitgeres de l'avinguda Tarragona.